

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou, v právní věci žalobce: **G.L.**, státní příslušnost, t.č. umístěn, zast. Asociací pro právní otázky migrace, o.s., Moravská 9, P.O.Box 16, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie**, Cejl 62b, 602 00 Brno, o zajištění, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2012, č. j. KRPB-39973/ČJ-2012-060026,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie, ze dne 15.2.2012, č. j. KRPB-39973/ČJ-2012-060026 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15.2.2012, č. j. . KRPB-39973/ČJ-2012-060026, žalovaná podle ust. § 124b odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124b odst. 3 zák. č. 326/1999 Sb., zajistila žalobce za účelem vycestování. A dobu trvání zajištění stanovila podle ust. § 124b odst. 4 téhož zákona za 150 dnů. Žalovaná při rozhodnutí o zajištění vycházela z toho, že se dne 14.2.2012 cizinec dostavil na Policii ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend za účelem vydání výjezdního příkazu a předložil rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 56 Az 38/2011-19, když lustraci v cizineckých lustračních systémech bylo zjištěno, že dne 8.12.2011 bylo pravomocně ukončeno azylové řízení. Poněvadž se zdržoval nejméně 14.2.2012 na území ČR neoprávněně, byl téhož dne zajištěn. Žalovaná zjistila, že nepodal žádost o dobrovolnou repatriaci, neboť Ministerstvo vnitra ČR nerozhodovalo o takové žádosti o uhrazení nákladů s repatriací související, ani o uhrazení nákladů souvisejících s jeho dobrovolným návratem do země původu nebo jiného státu. Služby POS Havířov byly ukončeny dne 13.2.2012. Dne

15.2.2012 byl proveden protokol s úředním záznamem o podání vysvětlení, v němž cizinec uvedl, že žádal dne 14.2.2012 o vydání výjezdního příkazu za účelem zlegalizování pobytu, chce podat kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba, dne 13.2.2012 mu byl odebrán v azylovém středisku Havířov azylový průkaz s tím, že má předložit rozhodnutí soudu. Do Havířova byl přemístěn někdy v prosinci ze záchytného střediska pro cizince z Poštovné. Tam byl umístěn za účelem zajištění pro realizaci správního vyhoštění. O tom, že rozsudek nabyl právní moci dne 8.12.2011 se dozvěděl dne 14.2.2012, kdy si rozsudek osobně vyzvedl u Krajského soudu v Brně a není mu známo, proč mu nebyl doručen osobně před tím, když se celou dobu od propuštění ze záchytného střediska pro cizince v Poštovné zdržoval v zařízení Havířov. Žalovaný dospěl tedy k závěru, že od 8.1.2012 do 14.2.2012 cizinec pobýval na území ČR bez platného víza či oprávnění k pobytu, nevycestoval po pravomocném ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany z území ČR ve lhůtě do 30-ti dnů. Z důvodu náročnosti získání dokladů za účelem vycestování byla stanovena délka zajištění 150 dnů. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 56 Az 38/2011 neuvedl žádné skutečnosti, že by mu hrozilo v zemi státní příslušnosti nebezpečí vážné újmy z některého z důvodů uvedených v § 14a zákona o azylu. Vycestování je tudíž možné a reálné. Správní orgán již učinil úkony k ověření totožnosti a vydání cestovního dokladu, aby byla omezena osobní svoboda v co nejkratší dobu. Z gramatického výkladu ust. § 124b odst. 1 písm. b) vyplývá, že policie má povinnost nikoliv možnost cizince zajistit při splnění podmínek v tomto ustanovení uvedených.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu ze dne 5.3.2012, kterou doručil žalované dne 8.3.2012 a v žalobě namítal, že nedošlo k naplnění ust. § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 56 Az 38/2011 mu nebyl řádně doručen, a proto nemohl nabýt právní moci. Byl totiž na přelomu listopadu a prosince přemístěn ze ZZC Poštovná do PoS Havířov a před tímto přemístěním mu zjevně rozsudek doručen nebyl, jinak by ztratil postavení žadatele o mezinárodní ochranu a do PoS Havířov by ze ZZC nemohl být přemístěn. K doručení písemnosti došlo až dne 14.2.2012 v budově soudu a proto dne 15.2.2012 v době vydání napadeného rozhodnutí ještě neuplynula lhůta 30-ti dnů poskytována podle § 124b odst. 1 zákona o pobytu cizinců k dobrovolnému opuštění území. Podmínky aplikace tohoto ustanovení nebyly splněny a zajištění je proto nezákonné. Další porušení právního předpisu spatřuje žalobce v tom, že se žalovaná v rozhodnutí nezabýval otázkou, proč v jeho případě nebylo možné použít za účelem realizace jeho vyhoštění mírnějších prostředků podle § 124b odst. 1. V ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákon výslovně nestanoví povinnost zkoumat, zda namísto zajištění nepostačí uložení zvláštního opatření za účelem vycestování ve smyslu ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ale žalovaná je povinna se zabývat možností uložení tohoto opatření s ohledem na návratovou směrnicí (Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16.12.2008), i když nebyla do českého právního řádu transponována. Žalobce odkázal na výklad ust. § 124 ve vztahu k § 124a o aplikaci § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7.12.2011, č.j. 1 As 132/2011-51. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v případě žalobce byly splněny všechny tři podmínky ust. § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců – je starší 15-ti let, nevyužil možnosti dobrovolné repatriace, nevycestoval z území ČR ve 30-ti denní lhůtě od nabytí

právní moci rozsudku, kterým bylo řízení ve věci mezinárodní ochrany pravomocně ukončeno. Pokud žalobce namítá, že 30-ti denní lhůta pro dobrovolné vycestování z území ČR nemohla v jeho případě uplynout, neboť rozsudek, na základě kterého bylo řízení ve věci mezinárodní ochrany ukončeno mu byl doručen až dne 14.2.2012. žalovaný správní orgán vycházel z doložky právní moci dne 8.12.2011 vyznačené Krajským soudem v Brně dne 14.2.2012 a ze záznamu k kartě žadatele o mezinárodní ochranu a dovodil, že lhůta pro Dobrovolné vycestování z území ČR počala běžet dne 9.12.2011 a marně uplynula dne 7.1.2012. od 8.1.2012 do 14.2.2012 žalobce pobýval na území ČR bez jakéhokoliv pobytového oprávnění. Pokud se týká námitky reinterpretace tzv. návratové směrnice, tj. zkoumání uložení tzv. zvláštního opatření ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců při zajištění cizince podle § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců žalovaná konstatovala, že tato směrnice byla do českého právního řádu implementována zákonem č. 427/2010 Sb., z účinností od 1.1.2011 a mírnější donucovací opatření uvedená v čl. 15 Návratové směrnice zákonodárce zakomponoval do ust. § 123b zákona o pobytu cizinců. Zákonodárce uložil policii povinnost zkoumat, nepostačuje-li uložení zvláštního opatření za účelem vycestování pouze v případě, že rozhoduje o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění (§ 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).

Při posuzování žaloby soud zkoumal důvodnost prvé námitky žaloby a zjišťoval, zda rozsudek Krajského soudu v Brně nabyt právní moci a kdy. Předně zjistil z elektronického systému Krajského soudu v Brně, že spis sp. zn. 56 Az 38/2011 byl dne 20.3.2012 odeslán Nejvyššímu správnímu soudu. Z dat uvedených v elektronickém systému ale zjistil, že dne 25.1.2012 byl správnímu orgánu vrácen správní spis s rozsudkem, na němž byla vyznačena doložka právní moci dne 8.12.2011 zaznamenaná v elektronickém systému. Dále dne 21.2.2012 byl podán návrh na určení neúčinnosti doručení rozsudku Krajského soudu v Brně a tento soud usnesením č.j. 56 Az 38/2011-34 ze dne 7.3.2012 rozhodl, že doručení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.10.2011 č.j. 56 Az 38/2011-19 žalobci dne 8.12.2011 je neúčinné. Podle dokladu o odesílání této písemnosti byla doručena Ministerstvu vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky dne 12.3.2012 a zástupci žalobce Mgr. Petru Mikšovi.

Se shora uvedeného tedy soud zjistil, že opravdu ke dni 15.2.2012, kdy žalovaná vydala rozhodnutí o zajištění, nedošlo k naplnění všech podmínek ust. § 124b odst. 1 písm. b), neboť k tomuto dni neuplynula lhůta 30-ti dnů pro vycestování cizince po pravomocném ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany z území ČR. V době rozhodování správního orgánu sice žalobce tvrdil, že mu rozsudek v azylové věci nebyl řádně doručen a o jeho existenci se dozvěděl až dne 14.2.2012, žalovaná však při rozhodování musela vycházet a vycházela z úředních podkladů, které měla ten den k dispozici, tj. předloženého rozsudku s vyznačenou doložkou právní moci dne 8.12.2011 a z cizineckého lustračního systému. Za daného skutkového stavu, který sice vyšel najevo až po rozhodnutí žalované, musel soud přesto přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť v současnosti podmínky pro jeho zajištění nejsou dány.

Soud ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušuje a věc vrací žalované k dalšímu řízení s tím, že v dalším svém postupu ve věci přihlédne k okolnostem zjištěným soudem shora.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn tím, že úspěšný žalobce má ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, náklady řízení však neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. března 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně